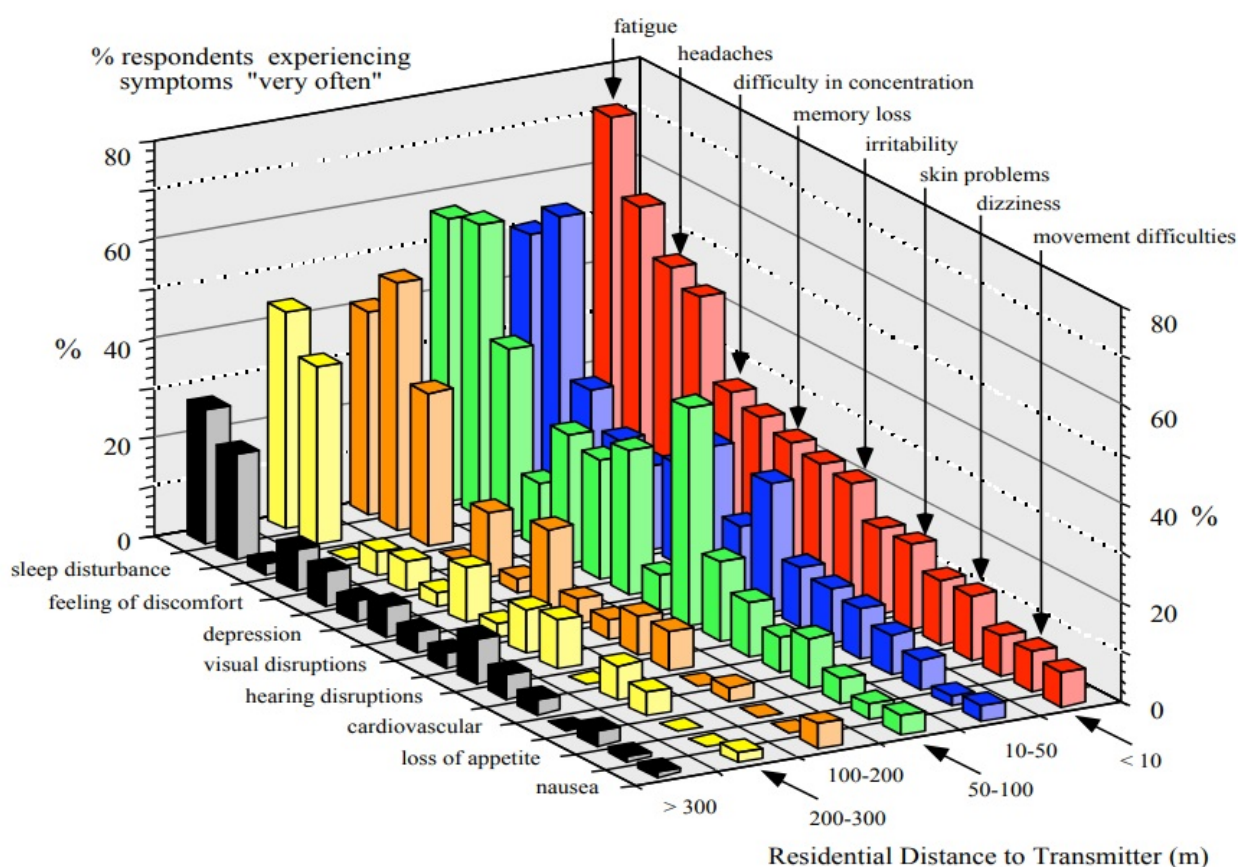

For en skam at vi holder oss med et slikt «strålevern»!

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 05.06.2020

Se nøye på denne uskarpe grafen: Den viser med all den tydelighet man kan ønske seg, at helseplager vi lenge har visst kan knyttes til mikrobølger, synker med avstanden fra mobilbasestasjon til bolig. Til tross for at eksponeringen er langt under gjeldende grenseverdier. En rekke undersøkelser viser samme bilde. Grenseverdiene virker altså ikke begrensende for helseplagene. Enkelt nok.

Mange studier har for lengst vist at helseplager synker med avstanden fra mobilmaster. Likevel tilbyr helsevesenet bare kognitiv terapi... (her funn fra Santini et al 2001)

Og likevel forsvarer de ansatte i vårt statlige strålevern (DSA) dagens grenseverdier og påstår at det ikke kan være slik at årsaken er eksponeringen. Attpåtil serverer de oss at «selv om det fins enkelte undersøkelser som hevder å finne sammenhenger, er det slett ikke en del av kunnskapsstatus»! Tilbudet blir deretter: kognitiv terapi til de «innbilt syke».

For en skam det er at vi holder oss med et slikt strålevern og et helsevesen som finner seg i dette!

I et notat som deltakerne i *Samarbeidsforum for helsesektoren om EMF* fikk overlevert i går, kan hvem som helst lese hvordan helsevesenet har somlet i mange tiår med å treffe tiltak utfra forskningsfunnene, og overlatt til Strålevernet å bortforklare kunnskapsstatus.

Og her får du enda en dose om spillet rundt strålingen:

I dette landet lar vi ICNIRP - den lille stiftelsen som kun erkjenner varmeskader - få gjennomslag for sine retningslinjer som bare skal beskytte mot de groveste skadene - forbrenninger - og ikke legge begrensninger på det som i dag er de sterkeste strålekildene for folk flest, og som jager tusenvis av landets innbyggere inn i et liv med permanente helseplager - slik grafen over vitner om - hva enten de selv forstår årsaken eller ikke.

*Gunnhild Oftedal,
ICNIRP-medlem og
premissleverandør
for norsk helsevern*

Et av ICNIRPs elleve medlemmer er Gunnhild Oftedal. Hun sitter dessuten med i en komité i ICNIRPs lille WHO-avdeling, *The International EMF Project*, som nå legger siste hånd på en stor rapport som skal innbille oss at intet er påvist av skadevirkninger. Trikset er evalueringskriteriene for hva som er «akseptert forskning». Mer om disse kriteriene og hvordan leveranseprosessen for grenseverdier fra ICNIRP fram til de nasjonale strålevern er rigget - bedre enn tobakksindustrien noen gang klarte det, finner du utførlig analysert i 5G-boka som kom i høst. (Mer om den [HER.](#))

Helt siden jeg begynte i telekom i 1983 har Gunnhild Oftedal gjort sine oppdragsstudier der hun konsekvent har forsvart at ingenting er påvist som tilsier at bruk av mobiler kan være helseskadelig. Det samme gjelder hennes studier av «el-overfølsomhet»:

Hun lar betegnelsen ikke bare omfatte ekstra kraftige reaksjoner, som f.eks. spasmer og utslett, men alle slags svakere opplevelser etter eksponering svakere enn grenseverdiene - altså også hodepine etter en times samtale med mobilen til øret. Og hvem merker ikke det? Vi er derfor alle «el-overfølsomme» i en slik betydning. Men likefullt finner hennes forskning at dette ikke kan påvises vitenskapelig. Hvordan er det mulig? Jo, det er ganske enkelt når man bare bruker så strenge kriterier at alle funn kan sorteres bort som om de ikke er tilstrekkelig sikre - "ICNIRP-style".

I neste omgang blir dette til at helsemessige reaksjoner ikke kan skyldes eksponeringen, og at pasienten derfor bør behandles for angst. Forskere burde føle seg flau over å bli misbrukt slik og ta til motmæle mot slike forvrengninger. Det gjør hun ikke. Hun støtter opp om dem.

Oftedal har vært en viktig premissgiver for norsk helsevesen. Karolinska Sjukehuset har for lengst fattet vedtak om at ICNIRP-medlemskap er uforenlig med å være upartisk, og ICNIRP-medlemmer har måttet forlate utvalg fordi ICNIRP-medlemskap er uforenlig med å sitte i et utvalg som skal kunne vurdere forskningsfunn på et fritt grunnlag.

For tida er ICNIRP-medlemmet Martin Rööslü under angrep i Sveits ([bloggpost 27.01.2020](#)). Han er leder av det sveitsiske BERENIS-utvalget og medlem av det svenske strålevernets tilsvarende komité for å utrede «ikke-ioniserende stråling» og helse. Den svenske komiteen består for det meste av ICNIRP-medlemmer, og dermed er alle vurderinger av forskningen gitt: «intet er påvist, og mer forskning trengs» - «ICNIRP-style» igjen.

De samme anklager om manglende uhildethet burde selvsagt rammet Oftedal og hennes arbeider. Om hun har de beste intensjoner for sitt arbeid, hjelper ikke. De har sikkert også psykolog Maria Feychting som er blitt ICNIRPs nye leder, og som også satt med i utvalget da norsk helsepolitikk ble utformet (FHI-rapport 2012:3). Den ble tuffet på nettopp disse benektelsene - «ICNIRP-style» nok en gang.

Nylig kom Oftedal med en stor analyse av 845 studier der hun heller ikke kunne påvise noen sammenheng (Schmiedchen et al 2019). Else Nordhagen og jeg har plukket denne studien fra hverandre i et notat - «Knask eller knep? Om grenseverdier og forskning på el-overfølsomhet». Vårt notat viser også hvordan norsk helsevesen har latt tiårene gå uten å gjøre annet enn å vente på ICNIRP.

Forskerne - inklusive Oftedal - er nå ganske enige om at den forskningen som ble lagt til grunn for helsepolitikken på feltet den gang norsk helsepolitikk ble formet, ikke lenger kan brukes. ICNIRP-folk argumenterer for å begynne på ny - med strengere vurderingskriterier - «ICNIRP-style». Dermed er svarene de vil få, gitt. Vi viser at det alt fins en mengde studier og klinisk erfaring som er god nok til å gi helsepolitikken et sikkert grunnlag. Vårt notat inngår i info-pakken som medlemmene i det nye Samarbeidsforum for helsevesenet om EMF fikk tilsendt i går ([bloggpost 4.6.2020](#)).

Du laster ned notatet her: [Se i bloggposten eller [HER](#) for knapp]

Forresten: For flere kilder som viser tilsvarende sammenhenger mellom mobilmaster og helseplager, se mine [bloggposter om mobilmaster](#), eller titt på denne listen:

Fact Sheet on Cell Tower Health Studies - Evidence of harmful health effects on persons living close to cell transmission base station antennas.

https://www.emrpolicy.org/science/research/fact_sheet.htm

Disse undersøkelsene ble stort sett gjort før vi fikk WiFi og AMS-målere i de fleste hjem og på arbeidsplassene, og smarttelefoner med WiFi, bredbånd og Bluetooth påslått i våre lommer. Så i dag vil denne sammenhengen ikke være like klar - fordi vi har flere slike skadepilder, og har dem mye tettere på oss, slik at de er nå de sterkeste eksponeringskildene. (Om de er de *skadeligste*, avhenger av flere andre faktorer, blant annet pulsmønstre.)

Den påviste sammenhengen er et godt argument for å gjøre noe med disse kildene - alle sammen. Og det er et godt argument for at helsesektoren bør ta rev i seilene, og ikke la ICNIRP-medlemmer - eller ICNIRP-forsvarere - legge premissene for norsk folkehelse.

Det blir spennende å se hva som kommer ut av Samarbeidsforum for helsesektoren om EMF under DSAs ledelse og sekretariat. Forumet har sitt møte i dag. Kvaliteten på forumet vil vi kunne bedømme utfra tiltakene det treffer mot ICNIRPs definisjonsmakt.

Einar Flydal, den 5. juni 2020

PS. Noe helt annet: Statusrapport fra aksjonen *Vi tar AMS-målerne for retten!* kommer neste uke.

Referanser

FHI-rapport 2012:3: Alexander, Jan m.fl.: Svake høyfrekvente elektromagnetiske felt – en vurdering av helserisiko og forvaltningspraksis, FHI-rapport 2012:3, Folkehelseinstituttet, 2012, lastes ned fra <http://www.fhi.no/>

Flydal, Einar og Nordhagen, Else: Knask eller knep? Om grenseverdier og forskning på el-overfølsomhet, PDF-notat, 16 sider, 4.6.2020, kan hentes [HER](#).

Santini, R., Santini, P., Seigne, M., Danze, J.M.: Symptômes exprimés par des riverains de stations relais de téléphonie mobile, La Presse médicale, 3 novembre 2001 / 30 / n°32, https://www.emrpolicy.org/science/research/docs/santini_pm_2001.pdf

Schmiedchen, K., Driessen, S. & Oftedal, G. Methodological limitations in experimental studies on symptom development in individuals with idiopathic environmental intolerance attributed to electromagnetic fields (IEI-EMF) – a systematic review. Environ Health 18, 88 (2019). <https://doi.org/10.1186/s12940-019-0519-x>